JANEZ JE ODŠEL NA SEVER,
kjer je odkril mnogo zanimivosti!

LETNI KINO
in premiera filma o fantovskem pevskem zboru.

Novi PEFeron

JUNIJ 2020 | LETNIK II | ŠTEVILKA 2 |ISSN 2670-4277

Časopis Novi PEFeron je občasno glasilo študentov Univerze za Primorskem, Pedagoške fakultete s poudarkom na obštudijskih dejavnostih. Urednica Krista Sedej. Oblikovanje: Krista Sedej, Lovrenc Habe. Lektoriranje: Karmen Strel, študentka UL FF. Fotografije: arhiv UP PEF. Izhaja občasno in brezplačno. Izdaja Univerza na Primorskem • http://www.hippocampus.si/issn/novi-peferon

POROČAMO TUDI IZ SAMOIZOLACIJE!

Koronavirus je zaprl tudi vrata naše fakultete, a odprl številna druga v našem mišljenju in naših študijskih in obštudijskih dejavnostih. Ta edicija PEFerona se posveča prav tem idejam.

JURJENJE

Objavljamo evalvacijo in načrte!

Karantenske zgodbe

ŠTUDENTSKI SVET UP PEF

»Tudi med in po samoizolaciji smo bili in bomo aktivni.«

DEKLIŠKI PEVSKI ZBOR Z IZJEMNIM USPEHOM

Punce, iskrene čestitke!

ŠTUDENTKE POMAGALE UČENCEM

Številnim je pomoč prišla prav, objavljamo pohvalo.

Drage študentke in študenti!

V veliko veselje mi je, da vam lahko po več tednih in mesecih znova zaželim dobrodošlico. Tako na sedežu v Kopru kot dislociranih enotah so predavalnice v tem času res morda samevale, pedagoška, raziskovalna in strokovna dejavnost pa je bila tudi v tednih stroge samoizolacije živa in aktivna, za kar smo zaslužni vsi skupaj – študenti in zaposleni.
Študij na daljavo je potekal nadpovprečno dobro in hvala vam za vašo izjemno sodelovanje in osredotočenost na študij.

S 1. junijem 2020 smo na fakulteti pričeli z izpitnim obdobjem na okoliščinam prilagojen način. Epidemija je uradno preklicana in vsekakor imamo razloge za optimizem, vendar moramo hkrati ohraniti tudi visoko mero previdnosti in samozaščitnega ravnanja.
Tako vas vabim, da dosledno upoštevate vsa navodila za zagotavljanje varnostnih in preventivnih ukrepov ter napotke zaposlenih.

Drage študentke in dragi študenti, želim vam uspešen začetek izpitnega obdobja ter vso srečo pri opravljanju izpitov.

Dobrodošli nazaj.

Vaša dekanja
prof. dr. Mara Cotič

To je vaš časopis ...

Mogoče je bil za vse tiste, ki radi poprimemo za ustvarjalni svinčnik čas karantene še bolj produktiven, kot bi bil sicer. Ali pa so nas, tako kot vse o katerih boste brali v novem Peferonu, potisnile tja brezdelne okoliščine. Vsi pa smo se znašli po svoje. In mislim, da je pred nami dokaz, da beseda brezdelje tukaj ne pride v poštev, saj smo priložnost izkoristili in ne zapravili.

Uredništvo Peferona se zahvaljuje vsem, ki ste prispevali svoja med-karantenska razmišljanja in ustvarjanja, svoje izkušnje, ideje in motivacijo za nove ideje, nove zamisli in nove projekte.

Skupaj smo zmogli in pregnali brezdelje!

Vaša urednica
Krista Sedej

ŠS UP PEF v času epidemije dela pod imenom K-ŠS UP PEF

Spoštovani študenti, spoštovane študentke ter ostali bralci Novega PEFerona, dobrodošli (nazaj) na Pedagoško fakulteto Univerze na Primorskem v času izpitov!

Pomlad in z njo najlepši del študijskega leta, če si študent na Primorskem, je tu. Sprehodi v toplih večerih, sladoled za zajtrk, kosilo in večerjo, plaža s kitaro in pivom po predavanjih … Ampak žal ne letos …

Tako kot v vse pore naših življenj je epidemija virusa SARS-CoV-2 (COVID-19) pošteno posegla tudi v enega meni ljubših delov študentskega življenja na Obali – v delovanje Študentskega sveta UP PEF in v izvedbo vseh načrtovanih dogodkov, ki smo jih v pomladanskem času pripravljali za vas. Tako je odpadel znameniti Veliki spomladanski izlet ŠS UP PEF, ki bi nas letos vodil na Poljsko, 2. Jurjenje, 4. PEFijada, 3. MARAton ter dogodki, ki pred svojim imenom nimajo zaporednih številk, kot so raznorazni pohodi, predavanja in veliko dogodkov v sklopu celoletnega projekta Od PEFa do Oskarja. Ampak brez skrbi, dogodki, ki niso bili izvedeni, seveda niso bili odpovedani, ampak le prestavljeni, tako da se bodo vsi izvedli, ko bodo razmere to omogočale.

Seveda pa kljub vsem omejitvam člani ŠS UP PEF nismo sedeli povsem križem rok in smo veliko premišljevali, kaj bi lahko pripravili za vas na prilagojen način. Tako smo se preimenovali v K-ŠS UP PEF – Korona-študentski svet UP PEF! Nekaj zelo dobrih idej seveda zaradi takih in drugačnih razlogov na noben način ni bilo mogoče izpeljati, je pa v okrnjeni meri naprej še vedno tekel projekt Od PEFa do Oskarja, kjer je skrivna komisija Kulinaričnih presežkov študentske kuhinje pregledala vse prispele posnetke in za začetek objavila nekaj napovednikov oddaj, ki jih bomo, če bo sreča, v času izpitnega dogodka uspeli celo predvajati v letnem kinu UP PEF. V okviru istega projekta je Študentski svet UP PEF posnel kratek video o tem, kako najbolje izkoristiti karanteno, in

objavil predstavitveni video Fantovskega pevskega zbora UP PEF. Ekipa projekta PEF v formi za vas pripravlja poletni rekreacijski projekt, o katerem boste več izvedeli kasneje, skupaj pa smo se rekreirali tudi na Red Bullovem Wings for life teku ter pripravili karentensko izdajo Novega PEFerona, ki jo pravkar berete.
Upam, da ste bili tudi vi v času epidemije kar se da psihično in fizično aktivni ter da ste se morda posvetili nečemu, čemur se v »normalnih« razmerah ne bi. Ko se vrnejo časi debelih (bolje rečeno zdravih) krav, pa upam, da se bomo spet v tako velikem številu kot do sedaj srečevali na dogodkih, ki jih bomo pripravili za vas.
Za konec naj vam le še zaželim veliko uspeha v prihajajočem izpitnem obdobju in lepo, predvsem pa zdravo poletje 2020. ;)

Matija Jenko,
predsednik Študentskega sveta Pedagoške fakultete Univerze na Primorskem

POZIV!
Uredništvo Peferona vas vabi v svoje vrste. Pridružite se nam v novem semestru!

Vse ob svojem času. Obljubim pa, da nam zagotovo ne bo manjkalo druženj in zabave.

Pomlad 2020 ni bila tako 'luštna', kot smo je bili vajini pretekla leta. Karantena nam je onemogočila prebijanje časa na fakulteti, izvajanje vseh 'kulskih' dogodkov, ki jih organizira ŠS UP PEF, ter neomejeno druženje, še posebej tisto na plaži. Ker ponavadi ravno spomladi na spored pridejo najbolj simpatični dogodki, ki pa smo se jim letošnjo pomlad morali odreči, si prizadevamo, da bomo oktobra, ko se (upajmo da) situacija normalizira, s polno paro delali na izvedbi vsega zamujenega. Jeseni bi želela organizirati dva dogodka – prvi bi navdušil predvsem ljubitelje akcije in adrenalina, saj bi obiskali adrenalinski park, drugi pa bi temeljil na team buildingu, ki bi ga izvedli z obiskom sobe pobega.
Vse ob svojem času. Obljubim pa, da nam zagotovo ne bo manjkalo druženj in zabave.

Veselim se izzivov in poznanstev, ki jih bo prineslo novo študijsko leto, moram pa priznati, da tudi trenutna situacija v karanteni, če izvzamem pomanjkanje druženja, ni prinesla le slabih reči. Hitenje, v katerega smo ujeti v današnjem času, se je nekako ustavilo, lahko smo si vzeli čas za razmislek o tem, kdo smo, kaj je zares pomembno in kaj v življenju želimo, lahko smo delali na sebi, odkrili kak nov hobi, se spočili, si ustvarili novo rutino ...
Po svoje sem nekako hvaležna za to obdobje. Zavedam se, da je prineslo tudi ogromno slabega in da je nekaterim le še poslabšalo že tako težko situacijo doma ali v službi. Pa vendarle. V meni je to obdobje spodbudilo nekaj, kar sem prej kar dolgo časa iskala – sprejemanje same sebe – in za to sem neizmerno hvaležna. Potreben je bil le čas, ki sem ga namenila sama sebi.
Upam, da je vsak izmed vas iz tega obdobja potegnil nekaj lepega in da nam ne bo ostal le grenak priokus nanj.
Nika Rozman, članica ŠS UP PEF

Fantovski pevski zbor ima svoj dokumentar ni film

Bili smo trije - Jurij, profesorica Kopačin in jaz. Med karatneno so se nam delale gube. Jaz sem se še zredil, profesorica je bila sitna, ker je imela doma svoj mladež, Jurijevo sicer polno energijo pa bi lahko primerjal z energijo polža nekje v Trnovskem gozdu, v času poletne suše. Vsi trije smo s polno paro drveli v pogubo samoizolacije. Potem pa se zgodi ideja o dokumentarnem filmu fantovske pevske skupine!

No, v resnici ni bilo točno tako. Pojma nimam, kako se je začelo, a močno dvomim, da koga to sploh briga. Dejstvo pa je, da je dokumentarni film fantovske pevske skupine z naslovom Vedrina vedno zmaga, sredi junija doživel premiero!

Fantje smo se v času samoizolacije združili in preko prenosnih aparatov namenili nekaj vedrih besed nam, vam, profesorici in vsej zainteresirani javnosti.

S so-scenaristom Jurijem sva srečna, da je tudi naš montažer Nejc Tevž delo opravil tako, kot je treba! Vsi smo srečni, ker imamo še en lep spomin na študentske čase.
Lovrenc Habe, scenarist

ISTRIA CANTAT 2020

V soboto, 22. februarja 2020, je v Pulju na Hrvaškem potekalo drugo mednarodno zborovsko tekmovanje Istria cantat, ki so se ga udeležile pevske skupine s Hrvaške in Slovenije, med njimi pa smo nastopile tudi članice Dekliškega pevskega zbora UP PEF.

Na Univerzi Jurja Dobrile Pulj – Akademiji za glasbo – sta Hrvaška zborovska zveza in Mešani pevski zbor Cantus PoPuli v sodelovanju s Festa Musicale 22. februarja letos organiziral enodnevno tekmovanje *Istria Cantat,* ki je eno največjih zborovskih prireditev na Hrvaškem, namenjeno pa je vsem vrstam pevskih zasedb in zborov, od mešanih, moških, ženskih do otroških, ljudskih, cerkvenih, klapskih itd. Nastopilo je 28 zasedb, ki so tekmovale v štirih kategorijah – klasični, folklorni, popularni in mešani zborovski glasbi.

Ob danem predlogu s strani naše zborovodkinje smo sprejele izziv ter se v študijskem letu 2019/2020 intenzivno pripravljale na naše prvo tekmovanje. Za zbor je bila to ne le spodbuda za intenzivne vaje, temveč tudi način, preko katerega smo se kot skupina deklet bolje povezale. Med nami je nekaj takih, ki imamo za sabo že več zborovskih izkušenj, pa tudi izkušenj z različnih nastopov, revij in tekmovanj, za nekatere pa je bila to popolnoma nova izkušnja – stati na odru, biti na očem žiriji in dobiti povratno informacijo oziroma oceno.

nastopom smo pevke več kot očitno prepričale šestčlansko mednarodno strokovno žirijo, ki nam je dodelila drugo mesto v kategoriji klasične glasbe in nastop uvrstila na zaključni del tekmovanja za veliko nagrado Grand Prix. V samem zaključku smo še enkrat odpele delo slovenskih skladateljev in se odlično odrezale. Zmagovalna skupina, ki je osvojila prvo mesto, je bila domača hrvaška pevska zasedba, ki je svojo točko izvedla naravnost vrhunsko. Tekmovanje v Pulju bo vsem pevkam, ki smo se ga udeležile, prav tako pa tudi naši zborovodkinji zagotovo ostal

DPZ UP PeF v Puli na tekmovanju Istria cantat

Iz Slovenije smo nastopili štirje zbori oz. skupine, med njimi tudi me, Dekliški pevski zbor Univerze na Primorskem Pedagoške fakultete pod vodstvom zborovodkinje **Andreje Štucin Cergol**.

Prišle smo v Pulj in nastopile po svojih najboljših močeh. Izkazalo se je, da smo nalogo opravile še bolje od pričakovanj. Nastopile smo v kategoriji klasične glasbe, kjer smo se predstavile z deli slovenskih skladateljev ter svetovno zborovsko literaturo. Pri slednji smo zapele ob inštrumentalni spremljavi violinistk **Nike Gačnik** in **Katje Dadič** ter pianistke **Lare Bobič**.

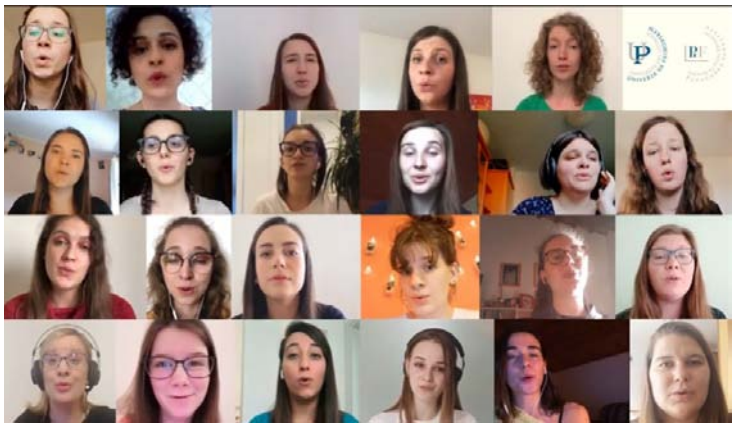

Iz spletnega videa *Oj uatrak muj*

Z ubranim petjem in resnično uspešnim

v lepem spominu.

Kmalu po tekmovanju so nas razmere, omejitve in novi koronavirus ločili in vsaka je ostala na svojem koncu Slovenije. A na pobudo naše Andreje smo na daljavo združile moči, posnele vsaka svoj glas in posnetke skladbe *Oj uatrak muj* poslale v obdelavo. Za glasbeno spremljavo in montažo celotnega videoposnetka v čudovito celoto se zahvaljujemo Andrejinemu možu, Iztoku Cergolu. Če si ga še niste uspeli ogledati, ga najdete na YouTube kanalu UP PEF – Univerza na Primorskem, Pedagoška fakulteta.

Vsa dekleta pa že komaj čakamo, da se ponovno srečamo in zapojemo v živo.

Maruša Pipan

»Nikoli še ni bilo, da ne bi nekako bilo.«

Ampak res smo imeli srečo v nesreči – mi, 'pefteatrovci'.

Za vikend, preden je odjeknil alarm, smo se z najboljšimi nameni družili in intenzivno vadili našo predstavo, ki vam bi jo zdaj, če bi šlo vse po predvidenih tirnicah, že kar nekajkrat uprizorili. A saj veste, na dobre stvari je vredno potrpežljivo počakati. Skupaj z vami se veselimo dne, ko vam bomo lahko pokazali naš trud in ustvarjalno delo. Skratka, na intenzivnem vikendu smo utrdili kolektivni duh in se povezali kot gledališka družina. Govorim v imenu vseh, ko pravim, da nas je verjetno ravno ta vikend tako osvežil in napolnil z močmi, da smo skozi čase, v katerih so odnosi potegnili kratko, ohranili bližino.

Znašli smo se! Vsak izmed nas je zdaj bogatejši za izkušnjo izvedbe gledališke vaje preko videokamere. Definitivno je to precej večji prinašalec smeha, kot se zdi na prvo žogo. Skupaj smo si ogledovali improvizacijske dvoboje in v njih iskali ideje za naše. Lepo je bilo skupaj stati v publiki, čeprav v medmrežju. Naša Krista, ki je v tem času končno prišla do svojega nadimka – da Boss – nam je kot vestna bodoča učiteljica razrednega pouka dajala najboljše možne domače naloge – oglede gledaliških iger, ki so jih velikodušno objavljali slovenski in tuji uveljavljeni gledališki ansambli. K ogledu teh vabimo tudi vas. Navdihnejo. Lepo nam je tudi, ko smo se in se še samo vidimo preko Zooma in se skupaj nasmejimo dovtipom in burkam, poznanim le nam.
Če ne bi bili umetniška banda in bi nam pocukranost ustrezala, bi lahko rekli, da smo drug drugemu luč v temi, kakor se prikazujemo na fotografiji. Tako pa smo pač samo … eden in edini – PEF TEATER.
Se vidimo, ko se zagledamo. Radi se imejte in veliko se smejte.

Sara Mravlja Stegenšek

Tako kot glasba tudi mi ne počivamo

Tako kot vsaka dejavnost na Pedagoški fakulteti Koper se je tudi delovanje orkestra med razsajanjem virusa povsem zaustavilo. V trenutku smo ostali brez vaj, druženja, lepe glasbe in brez celovečernega koncerta, ki naj bi se zgodil marca

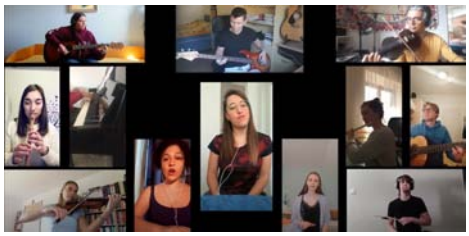

letos in predstavlja vrhunec vsakoletnega delovanja orkestra. Vsakršno upanje na orkestrske vaje in prireditve je tekom teh novih časov splavalo po vodi. Kljub temu se nismo vdali in kaj kmalu nas je kontaktiral profesor Batista, vodilna oseba, idejni vodja in maskota naše glasbe. Z vso voljo, energijo, inštrumenti, ki smo jih imeli doma in znanjem o snemanju glasbe, montiranju posnetkov ter konferenčni aplikaciji ZOOM, smo se zbrali, da bi preizkusili ali lahko vaje spremenimo v virtualne. Kaj kmalu smo ugotovili, da hitrost interneta in latenca nista naša prijatelja ter tako opustili vsake ideje o skupnem igranju prek kamere. Še vedno pa nam je preostala možnost skupnega videa, kjer vsak član orkestra samostojno posname svoj del igranja določene skladbe. Tako smo se glasbeniki Pedagoške fakultete Univerze na Primorskem odločili, da bomo naši zvesti publiki za orkestrski prispevek proti slabi energiji korona virusa posneli in predstavili priredbo skladbe Proud Mary energične pevke Tine Turner. V naslednjem mesecu so se vaje in snemanja izvajala samostojno, naš glasbeni tehnik in montažer posnetka Miha Klanjšček pa je že nemirno čakal na posnetke glasov in inštrumentov. Konec maja smo tako objavili "našo skladbo", ki je marsikoga od nas med karanteno dobro držala pokonci.
Tako kot glasba tudi mi ne počivamo. Posnetek nam je dal nov zagon in motivacijo za ustvarjanje novih, še bolj zanimivih skladb, ki jih bomo predstavili v naslednjem študijskem letu.

Nejc Pustovrh

Štajerci ostajamo pozitivni, aktivni in povezani!

Še 13. marca smo se izredni študenti Socialne pedagogike z zagonom pripravljali na petkove vaje na Ptuju. Veselili smo se predstavitev naših delavnic, a kar čez noč se je vse zaprlo. Dvomi, tesnoba, strah in socialna izolacija so začeli vplivati tudi na nas – a s kolegicami se nismo dale. Štiri punce, vsaka s svojo življenjsko zgodbo, smo se trdno odločile, da nas virus in razdalja ne bosta prekinila. Takoj smo se prilagodile na razmere in pomoč, podporo, nasvete in kavice prenesle v spletno okolje. Na eni izmed naših 'zoom kavic' je padla ideja, da si želimo pomagati – pa ne le druga drugi, temveč širše. Seveda smo pogrešale tudi svoje sošolce in sošolke in se vseskozi spraševale, kaj pa njim hodi po glavi. Napisale smo scenarij in nestrpno čakale, kako se bodo odzvali še ostali. Seveda so bili vsi navdušeni nad idejo – kakopak, saj smo bodoči socialni pedagogi. In smo šli v akcijo – vsak v svojem okolju z lepimi gestami in dejanji – za srce veliko, ki je ostalo na Ptuju. Lepo je bilo delati dobra dela, še lepše pa je bilo vse skupaj združiti in nato tudi deliti posnetek. In pri srcu nam je toplo tudi sedaj, ko gre o nas naokrog lepa beseda. Nadaljujemo z našimi dobrimi deli in se veselimo dneva, ko se bomo spet našli na Ptuju na kavici. *Socialni pedagogi Ptuj*

#karantenazUPom

Z mislijo: "Naj nam bo čas preživet v karanteni priložnost za nove izzive in ne zgolj čas, za katerega si želimo, da čim prej mine," smo študenti 1. letnika socialne pedagogike pripravili projekt #karantenazUPom. Odločili smo se, da s tem projektom popestrimo Facebook stran naše fakultete s koristnimi vsebinami za družine, učenke/-ce, skrbnice/-ke, učiteljice/-je ter tako ciljno populacijo opolnomočimo za delovanje v trenutni krizni situaciji. Naša ideja za oblikovanje in izvedbo projekta izhaja iz izrednih razmer ob razglašeni epidemiji virusa SARS-CoV2 v Sloveniji.

Z zaprtjem vseh vzgojno-izobraževalnih institucij so se pojavili številni novi izzivi in tudi težave – tako za učence, njihove skrbnike kot za strokovne delavce.

Kot smo že omenili, projekt naslavlja družine, starše, skrbnike, učitelje in učence. Prek digitalnih posterjev, objavljenih na socialnem omrežju naše fakultete, jim želimo podati predloge za kakovostno preživljanje prostega časa in sprostitev, organizacijo učenja in poučevanja, praktične nasvete in priporočila, povezana s šolskim delom in spopadanjem s stresnimi situacijami, ter ostala področja, s čimer bi jim lahko olajšali trenutne razmere. Želeli smo, da so teme aktualne, zanimive, raznolike in predvsem koristne. Pomembna se nam zdi tudi uporaba vključujočega jezika, kar bi še posebej izpostavili, saj nanj velikokrat pozabljamo.

Iz ideje, ki je v naših glavah nastala ob študiju na daljavo, smo prešli na skupinsko delo, ki je zaradi prilagojenih razmer potekalo na daljavo. Za razliko od prejšnjih načrtovanj in izvajanj projektov, ki so potekala v živo in z osebnim stikom, smo bili tokrat postavljeni pred izziv. Celoten načrt smo morali namreč izpeljati preko spleta. Kljub temu da se še nihče od nas ni srečal s tovrstno obliko dela, lahko rečemo, da je načrtovanje potekalo brez težav. Med seboj smo komunicirali preko spletnega orodja Messenger in Zoom. Delovno vzdušje je bilo dobro, k temu pa je zagotovo pripomoglo to, da se poznamo že od prej in smo že v preteklosti skupaj sodelovali pri timskem delu. Vsak član je s svojimi idejami, znanjem in spretnostmi prispeval_a k skupnemu cilju projekta. V skupini so nam bili pomembni medsebojna pomoč, podpora ter občutek sprejetosti. Med seboj smo si podajali konstruktivne kritike, s katerimi smo se veliko naučili in izboljšali opravljeno delo.

Ko smo si skupaj zastavili smer našega dela, si je vsak samostojno izbral področja, ki jih želi predstaviti na posterju. Določili smo teme in jih prilagodili razmeram, ki so se pojavljale v času ukrepov ob izbruhu epidemije. Ideja in oblika posterja sta delo posameznega člana skupine, pri končnih popravkih posterja pa je sodelovala celotna skupina. V veliko pomoč nam je bilo tudi to, da so nas pri tem podpirali zaposleni na fakulteti. Posebna zahvala gre asist. Ani Bogdan Zupančič, ki nas je podprla pri naši ideji, in Andreji Perčič, ki je naše digitalne posterje objavljala na Facebook strani fakultete. Brez njune podpore in pomoči bi projekt težko izvedli.

Na trenutno situacijo nas ni nihče pripravil. To je bilo za vse nekaj, kar se je zgodilo hitro in nepričakovano. Kljub temu smo si želeli kot bodoči socialni pedagogi na to odzvati in iz tega potegniti najboljše. Življenje je polno nepredvidljivih dogodkov, od nas pa je odvisno, kako se bomo nanje odzvali. **Upamo, da smo oz. bomo z našimi objavami komu pomagali ter tako dosegli naš namen. Zagotovo je bila to neprecenljiva izkušnja in hkrati izziv, iz katerega smo se vsi veliko naučili.**

Nina Brecelj, Nika Ferbežar, Janja Florjančič, Patrik Kogoj in Neli Mavrič

Dragi ljubitelji športa z UP PEF in širše!

Ker nam jo je virus krepko zagodel, na žalost odpade tudi UP PEF Jurjenje 2.0 2020. Projekt je bil premierno izveden že lansko leto, 26. 3. 2019 in število plusov je preseglo število minusov, zato je bil na samoreflektivnem sestanku organizatorjev ocenjen kot uspešen. Kot obljubljeno, vam v tokratni številki novega Peferona predstavljamo dosežke naših tekačev, rolerjev, skejtarjev in shockroom-kolesarjev ter organizacijski list, kamor smo že na začetku leta zapisali nekaj idej za ponovno težko pričakovano izvedbo Jurjenja 2.0. Do takrat pa pridno trenirajte in se vidimo ob prvi teku, rolanju in skejtanju primerni priložnosti!

Jurij Kočevar

+ Udeležba (31 tekačev, skejtarjev, rolerjev in shockroom koles)
+ Sodniška trojka (Tajda, Matija, Jurij), ki je s skupnimi močmi urejala splošno organizacijo, zapisovanje časov in fotografijo.
+ Pomočniki (Eva in Manca), ki sta stali pri tabli Izola do konca in spodbujali pošten športen.
+ Ozvočenje (profesor Bojan Šturm), ki je čisto na koncu sicer nehalo delovati, a uspešnost vseeno ocenjujemo kot 90-odstotno.
+ Fastfood Magic, ki je dovolil, da smo v njihovem lokalu priključili elektriko.
+ Medalje so prispele v ustreznem času.

- Organizator (Jurij) je bil slab vodja in dela ni ustrezno razdelil med soorganizatorje, zato je bil prevzem startnih številk slab (milo rečeno).
- Merjenje časa sta opravljali dve osebi, potrebovali bi vsaj štiri.
- Rezultatov organizator (Jurij) še vedno ni javno objavil, če mu je življenje drago, naj to stori ob izvodu naslednjega PEFerona.

Delo projekta Reagiraj! Nisi sama – nisi sam v času epidemije koronavirusa

11. marec 2020

Če smo se še na začetku meseca marca družili na gostujočem predavanju projekta Reagiraj! Nisi sama – nisi sam in kovali načrte za prihodnje dogodke, pa nas je že sredi meseca sms fakultete o odpovedi predavanj postavil na realna tla. Sestanek, ki smo ga načrtovali v tistem tednu, smo tako "preselili" na Skype.

Občutki o takšni obliki dela so precej mešani. Ker ga nismo vajeni, smo se dodobra nasmejali ob nerodnostih vseh prisotnih. Jezi nas slaba povezava in zaostajanje zvoka, poleg tega pa je tudi težko organizirati in slediti spletnemu sestanku s tako številčno ekipo. Ugotavljamo tudi, da je takšen način dela neoseben in premalo efektiven. Vseeno smo si uspeli razdeliti delo za prihodnjih štirinajstih dni, ki jih bomo preživeli doma, a s kolegicami smo ob koncu sestanke složne, da se bomo vsekakor kmalu spet videli in stvari dorekli v živo.

12. maj 2020

Dva meseca kasneje. Dogovorjeni smo za sestanek preko aplikacije Zoom. Preko spletne ankete smo določili datum, ki vsem najbolj ustreza. Torkovo jutro imam torej rezervirano za sestanek z ekipo projekta. Še pred sestankom zajtrkujem, si skuham kavo in se nanj pripravim po točkah dnevnega reda – te smo določili že vnaprej in jih poslali na skupen mail, da lahko na sestanku vsi sledimo in sodelujemo. Ugotavljam, da nam ta "nova realnost" ne povzroča več težav – nasprotno – menim, da smo postali še bolj organizirani in da razdeljene naloge opravimo hitro in vestno. Tudi na sestankih smo karseda učinkoviti.

Kako smo torej doživljali karanteno in kaj smo v tem času spoznali?

Vzdušje vsekakor ni bilo ves čas tako optimistično. Na začetku karantene, ko smo ugotovili, da bomo doma precej več časa, kot smo sprva pričakovali, so se nam vsem porajala različna vprašanja in dvomi. Kaj bo sedaj z izvedbo projekta? Kako bomo uresničili svoj primarni cilj in z vsebinami nagovarjali (bodoče) pedagoške delavce, kako bomo otrokom v šolah predstavili "paketke prve pomoči"? Namen našega projektnega dela je namreč informiranje in ozaveščanje bodočih pedagoških delavcev in ostale širše javnosti o različnih pojavnih oblikah nasilja, preprečevalnih praksah, postopkih ukrepanja in sodelovanju z zunanjimi institucijami, organizacijami, društvi itd. Z njim želimo vzpostaviti različne možnosti za zagotavljanje prostora, v katerem bomo z ničelno toleranco do nasilja gradili protinasilno platformo.

Zdelo se je, da bo naš prvotni načrt, ki smo ga oblikovali in izpopolnjevali skoraj dve študijski leti, padel v vodo… Pa nam je z dobršno mero optimizma in bodrenja eden drugega vseeno uspelo začrtati alternativno pot. Vsebine, ki jih delimo na socialnih omrežjih, se sedaj ne navezujejo več zgolj na ožjo ciljno skupino pedagoških delavcev, pač pa z njimi naslavljamo širšo javnost. Ker se zavedamo, da vsako domače okolje v času izolacije še zdaleč ni bilo varno zatočišče, se nam je npr. delitev informacije, na koga se obrniti v primeru družinskega nasilja, zdela še posebej pomembna. Prav tako s polno paro izdelujemo vsebine za "paketke prve pomoči". Te smo sicer preko delavnic želeli predstaviti učencem v šolah in vrtčevskim otrokom, v zdajšnji situaciji pa smo se odločili, da z omenjenimi vsebinami oblikujemo interaktivno spletno stran. Upamo, da bo slednja v pomoč pri iskanju informacij čim širšemu spektru ljudi. Seveda pa med izolacijo nismo pozabili niti na širjenje obzorij. Z Društvom za nenasilno komunikacijo tako načrtujemo že drugo izobraževanje na daljavo, ki ga vsi v ekipi nestrpno pričakujemo. Novega znanja ni nikoli preveč in hvaležni smo, da se imamo priložnost aktivno izobraževati tudi v času karantene.

Če povzamem, bi lahko rekla, da smo se dobro prilagodili nastali situaciji in da poskušamo iz nje izvleči najboljše. Še vedno pa nam manjka osebni stik. Pogrešamo skupne sestanke, na katerih so se vedno rojevale nove ideje in spoznanja. Pogrešamo predavanja na fakulteti, ki smo jih vedno pričakovali s tremo pred množico študentov, izvajali pa z največjim veseljem, saj smo videli, da vam pridobljeno znanje pomeni prav toliko kot nam. Upamo, da se bomo v

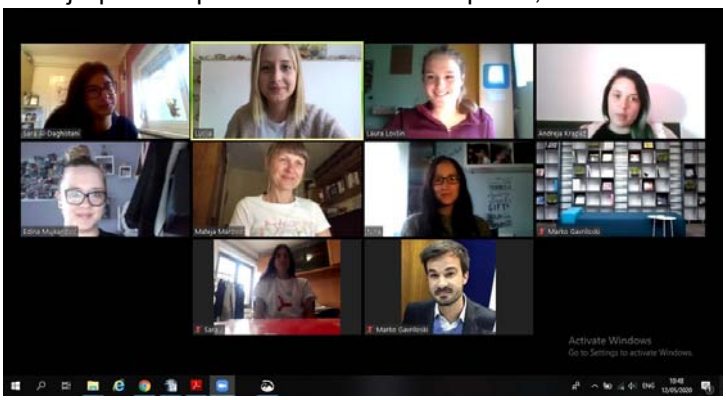

prihodnosti ponovno srečali na katerem izmed gostujočih predavanj, sicer pa vas še vedno vljudno vabimo, da nas spremljate na naših socialnih omrežjih, kmalu pa tudi na novi spletni strani. *Lucija Selinšek*

Ekipa Reagiraj! Nisi sama – nisi sam (doc. dr. Mateja Marovič, asist. Marko Gavrilovski, Sara Al-Daghistani, Špela Benčina, Nina Kržič, Lucija Selinšek, Andreja Krapež, Edina Mujkanović, Sara Jelenič, Ana Varadin, Laura Lovšin, Đorđe Klisura).

Jurjenje: Ideje za izvedbo 2. UP PEF Jurjenja 2020

1. Start in cilj v novem parku pri »mali Bonifiki«.
2. Nobene omejitve prevoznih sredstev, kategorijam TEK, ROLERJI, ROLKE dodamo kategorijo RAZNO.
3. Hostese na kotalkah in kotalkarski nastop kolegice N.P.
4. Postrežba s frutabelami (strežejo hostese), kupljenimi »na kilogram« v Fructal Ajdovščina.
5. Majhni pokalčiči namesto medalj za najvišje uvrstitve.
6. Obisk ter govor častnega gosta in ambasadorja športa – profesorja Bojana Šturma.
7. Majice s štartnimi številkami za udeležence.
8. Snemanje štirih promocijskih posnetkov, ki pojasnjujejo pravila (z Gabrom Krčom).
9. Nastop fantovskega pevskega zbora, ki bo otvoril prvi štart s pesmijo Rudija Bučarja – Istrski maraton/maratona ištrijana.

Študentke pomagale otrokom

V času karantene so vsi slovenski otroci ostali doma in znanje nabirali na daljavo. Manj veščim so pomagali tudi študentje UP PEF. Preglejmo, kaj so zapisale študentke.

En teden je minil, odkar sem spoznala dečka, ki mu pomagam na daljavo. Skupaj delava za šolo vsak dan približno pol ure – ravno toliko, da pregledava naloge in malo poklepetava. Govoriti z nekom, ki ne živi v isti hiši kot jaz, je vse, kar si želim zadnje dni. Tako v upanju, da pomagam dečku pri delu za šolo, tudi sebi olajšam karanteno. :) Zelo sem vesela, da imam priložnost sodelovati pri tem projektu, saj tako vsak dan opravim eno dobro delo. Z dečkom sva se najprej lovila, ker je imel težave z namestitvijo Skypa, ampak sva se po tem zelo hitro ujela.
Metka Mihalic

Z učenko sva imeli ta teden že dve srečanji, v petek imava naslednjega. Najino srečanje poteka približno eno šolsko uro. Na srečanju sproti pregledujeva, kaj mora učenka narediti za določen dan, razjasniva nejasnosti o snovi in narediva nekaj računov, da snov utrdiva. Skupaj dobro sodelujeva in – tako jaz kot tudi ona – komaj čakava na naslednje srečanje. Učenka zelo dobro napreduje, poleg tega je tudi zelo vedoželjna, radovedna in pripravljena na učenje. Sama pravi, da ji je v času, ko imava srečanja na daljavo, matematika postala zelo všeč. Tudi sama sem zelo vesela, da sem dobila priložnost za individualno poučevanje na daljavo, ker tudi mene učenka vsako srečanje kaj novega nauči. Upam, da bova ostali v stiku čim dlje, ker ji zelo rada pomagam.
Maša Arčon

Minil je moj prvi teden pomoči na daljavo Žigu iz drugega razreda. Hvaležna sem, da lahko nekomu v taki situaciji nudim pomoč. V veselje mi je, ko vidim, da tako lepo sodeluje in da moja pomoč veliko pomeni tudi njegovi materi. Na začetku sva imela nekaj tehničnih težav – kako projecirati zaslon, da ga bo videl tudi on – vendar sva to hitro uredila. Trudim se, da mu je utrjevanje čim bolj zanimivo. Njegovi materi tudi vsak dan napišem poročilo o tem, kaj sva delala in kako sva sodelovala. Drugih pripomb nimam. Vesela sem, da sem lahko del tega.
Ana Pavlič

Z otrokoma dobro sodelujemo. Prej sem imela popolnoma drugačno predstavo o tem, kako bo vse potekalo. Predstavljala sem si, da bo šlo za učenje, ker sta otroka že v šoli, vendar so naša srečanja bolj podobna zabavnemu druženju. Imela sem pomisleke, saj sem zaposlena in študiram predšolsko vzgojo, mislila pa sem tudi, da bo učenje šolskih otrok bolj zahtevno. Ugotovila sem, da se moram na srečanje oz. na temo in zahtevnost vedno predhodno pripraviti, tudi zato, ker sta hkrati prisotna dva otroka različne starosti - brat in sestra. Kljub moji 'zarjaveli' italijanščini nam gre dobro. To mi predstavlja novo izkušnjo, obenem pa bom obnovila tudi svoje znanje. :)
Andrejka Kocjan

Zelo zanimivo je izvajati učno pomoč na daljavo, ki mi predstavlja tudi nov vir izkušenj in iskanje novih načinov dela z otroki. Z učenko sva se zelo dobro ujeli in najine ure potekajo že precej bolj sproščeno v primerjavi s prvim srečanjem. Pri sami pomoči na daljavo se mi zdi res pomembno, da damo otrokom tudi vizualno podporo, saj tako lažje sledijo snovi, ter da ves čas preverjamo njihovo razumevanje snovi. Prav tako se mi zdi pomembno, da spremljamo njihovo pozornost in po potrebi delamo premore. Preko izvajanja učne pomoči sem ugotovila, da je učenki zelo všeč, da izvajava tudi dejavnosti, ki niso povezane z nalogami v šoli, kot so uganke, izdelovanje origamija, gibalne igre ipd.
Klavdija Jerovšek

Moj učenec obiskuje Waldorfsko šolo in potrebuje pomoč pri matematiki. Z učenčevo materjo sva ves čas v stiku in sama mi je priznala, da ne ve, kako naj bi ga jaz učila. Pomoč sem ponudila tudi za ostale predmete, saj ima učenec specifične učne težave z odločbo. Za vsak naslednji dan mi mati prepošlje mail učiteljice in mi pove, kateri predmet želi, da obdelava, in ob kateri uri bi lahko začela. Učenec se tudi po najinem druženju samoiniciativno loti učenja. Z družino smo ujeli že prvi dan, ko smo imeli spoznavni pogovor preko Skypa. Sama sem imela različne strahove o poteku, saj načina poučevanja v tej specifični šoli ne poznam dovolj dobro, prav tako pa tudi nisem vedela, kaj bodo od mene zahtevali starši. Kljub vsemu pa sem dobila super učenca z zelo prijetno družino, ki mi je pred samim spoznavnim pogovorom dejala, da je možno, da bo otrok izgubil motivacijo ali pa začel delati druge stvari, in da za to nisem kriva jaz – povedali so mi, da ima te težave in da naj, če z njimi srečam, povem materi, da se bodo skupaj pogovorili. Zaenkrat imava super odnos in se brez težav učiva. Vsi smo presenečeni, da z mano tako lepo komunicira in je zavzet za določen predmet več kot eno uro, brez da bi se pri tem pojavili določeni vedenjski in čustveni izpadi ali težave. Vsak dan se veseliva novega snidenja, kjer se poleg učenja tudi zelo zabavava. Vesela sem, da sem prostovoljka, saj tako ne rastem le jaz, temveč tudi celotna učenčeva družina. Klavdija Judež

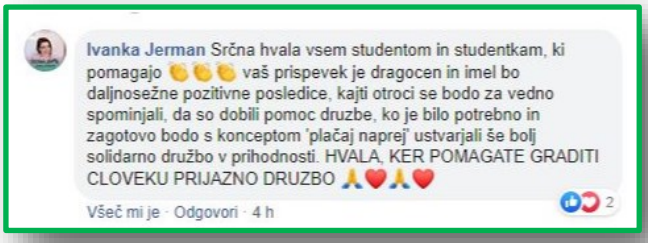

Vprašajmo se: »Zakaj je temu tako?« z Jurijem

Navodila za branje članka: vsakokrat, ko ti, bralec, vidiš vprašanje: »Zakaj je temu tako?« se vprašaj, zakaj je temu tako in si na vprašanje tudi odgovori. To lahko storiš v svoji glavi, lahko pa odgovor zapišeš in ga pošlješ v uredništvo Peferona (krista.sedej@gmail.com). ***Torej zakaj je temu tako?***

Ker si je kdaj pa kdaj nujno potrebno zastaviti kakšno vprašanje in nanj odgovoriti.

Strup je v majhnih stekleničkah, pravi ustno izročilo naših prednikov, ki ga virus iz družine koronavirusov, slavni SARS-CoV-2, potrjuje z vso močjo. Znanstveniki so mu ime »koronavirus« nadeli zaradi značilnih glikoproteinskih konic, ki na obodu tvorijo »sij« ali »krono«.
Kar nekaj vladarjev je rado nosilo krono in nekateri so vladali dobro, drugi slabo. Vsak zase naj premisli, kako mu vlada koronavirus, a nobena skrivnost ni, da smo morali svoj življenjski slog krepko spremeniti. Ker imam srečo in mi, v veliki meri, starši omogočajo ugoden življenjski standard, me je najbolj prizadel premik študijskega procesa na splet ter izpad socialnega življenja. Žal pa nekateri v teh časih bijejo hude boje, ki jih niso izbrali sami.
Zakaj je temu tako?
O:_____

V nedeljo, 16. februarja 2020, sem kot vzgojitelj Zveze prijateljev mladine Ljubljana Moste-Polje preštel svoj del otrok, pozdravil njihove starše ter na avtobus naložil najprej otroke in nato še smuči. Na poti do Kranjske Gore sem se s trojico 11-letnikov zapletel v zanimiv pogovor, v katerem mi je eden izmed njih, kličimo ga Peter, s prestrašenimi očmi, tresočim glasom in stoječ (na avtobusu ne stojimo) razložil: »Učitl, tist virus ane, tist bacil, bakterija, bolezen, ki se šir po zraku, tist JE ŽE V ITALIJI! Ja, ja, očiju je povedu Simon, on dela v bolnici, da bo čez 2 tedna pou Lublane na urgenci! Pa na Kitajskem je umrl že miljon ljudi!« Kot pravi pedagog sem Petra skušal pomiriti z besedami, da naša država ni tako gosto poseljena kot Kitajska, zato bomo izbruh virusa, če bo sploh prišlo do tega, lažje zamejili. Nič se naj ne boji, sem mu dejal, da jaz zaupam našemu zdravstvu.
Peter se ni pomiril. Do konca tedna je kar naprej jokal in želel govoriti s starši. Informacije o gorju ter bridkosti, ki ju bo prinesel zlovešči virus, je do konca tedna sejal med otroki in vzgojitelji. Kar spomnite se tistega časa, ko je bila trenutna pandemija zgolj epidemija nekje daleč stran, in nato poglejte, kje smo danes. Februarja so se nekateri otroci Petru smejali, nekateri so ob njegovih koronavirus izjavah začeli jokati, sam pa sem nemočno vil roke in ga skušal pomiriti s svojimi pridigami o sposobnosti ter izobraženosti naše stroke. Takrat sem občutil moč dveh virusov, ki sta po mojem mnenju najnevarnejša: nevednost -CoV-1 in strah-CoV-3. Navadno prvi udari nevednost-CoV -1, čigar vodilni simptom okužbe predstavlja posmehovanje tistim, ki so si o tej dotični temi nekaj prebrali. Pridruži se mu še simptom, ki ga posameznik navadno prikriva pod pretvezo »zdrave kmečke pameti« in se kaže s širjenjem napačnih ter iz trte izvitih informacij. Ker je imunski sistem organizma zaradi virusa nevednost-CoV-1 že močno oslabljen, je telo pogosto nagnjeno še k okužbi z virusom strah-CoV-3. Tukaj se omenjeni simptomi še ojačajo, pridružijo pa se jim še dodatni znaki okužbe: združevanje z ostalimi okuženimi, organizirani spletni napadi na neokužene, pri najhujših primerih pa je možno slišati krike: »To predstavlja smrt demokracije!«, »Mi nismo Kitajska!«, »Saj vendar ne poznam nikogar, ki bi zbolel!«, »Vse to je izmišljotina, da je lahko Vladimir Putin prevzel nove štiri mandate in da je Janez Janša spet pridobil dostop do državne blagajne.«
Zakaj je temu tako?
O:_____

Jurij bi si rad nalil čistega vina.

Maj je bil že od nekdaj revolucionaren. Spomnimo se majskih protestov v Parizu leta 1848, zloglasne španske Revolución de Mayo iz leta 1810 in lanskega ŠS UP PEF izleta Belgija s kančkom Luksemburga, ko smo bili prvega maja v Bruslju in smo od blizu izkusili srd, nezadovoljstvo in petarde več desettisočglave množice.
Letošnji maj pa sem proteste spremljal v naši prestolnici. Potekali so pod gesli: »Vrnite nam svobodo!«, »Povozimo to vlado!«, »Bajkštrajk tudi v vašem mestu!« itd.
Ljubljano je 1. maja 2020 preplavilo vsaj pet tisoč kolesarjev (po navedbah organizatorjev med 10 000 in 15 000), ki so protestirali proti krepljenju političnih moči, sovražnosti do migrantov, osebnih napadih na novinarje, preprečevanju posvetovanja z nevladnimi organizacijami o gradbenih projektih v državi… (vir: BBC News, Slovenia cyclists hold anti-government protest, 9. 5. 2020).
Zakaj je temu tako?
O:_____

»Nisem vedela, kaj vse me čaka. Pot v neznano.«

Vse, kar sem pričakovala, preden sem se odpravila na Dansko, je bila priložnost, da se naučim, kakšen je danski pristop k delu z otroki in mladostniki, želela pa sem si tudi prvič v življenju izkusiti bivanje v velikem mestu, polnem dogajanja, kulture in koncertov – skratka življenja.

In vse to sem tudi doživela in pridobila (no, če sem iskrena, koncertov ravno ne :)). Le na malce drugačen način, kot se mi je sprva dozdevalo.

8 °C, zunaj burja in blagih 10 °C. Počutim se živo.

Danska družina nam je dala avto. Zastonj. Mi pa smo šli kampirat na sever.

Začela sem delati – delala sem natanko štirinajst dni in potem se je organizacija, kjer sem delala, zaprla. Ne le organizacija, tudi življenje se je ustavilo – no, pa saj veste. Izolacija. Za piko na i živim še v hostlu s 13 drugimi ljudmi (a to je že druga zgodba, predolga za tu). Lahko si predstavljate moje doživljanje mesecev karantene, medtem ko so drugi ljudje veselo prihajali in odhajali v hostel. Skratka, bilo je burno. Prakse niso prekinili, saj smo čakali, da se organizacija odpre, jaz pa sem si našla delo in kreirala projekt, ki ga sedaj, po odprtju družbe, tudi izvajam. Imam srečo, da sem si izbrala Dansko – tu se s trenutno situacijo vsekakor spoprijemajo drugače kot pri nas doma, zato sem prakso ponovno začela izvajati sredi aprila in jo izvajam še danes.

30-dnevna samoizolacija, daleč od vseh bližnjih, daleč od doma in daleč od cone udobja. Največja transformacija v mojem življenju. Takšna pozitivna. Osebna. Krasna.
Kljub trenutni situaciji in drugačnemu izvajanju prakse preživljam krasne dneve. Na začetku bivanja na Danskem sem doživela kulturni šok. Čeprav veliko potujem, mi je ta kultura bila *res* tuja in drugačna – bolj domača mi je bila kultura jugozahodne Azije kot ta. :)
Spoznala sem krasne prijatelje, videla neskončno število lepih sončnih zahodov, se povezovala z naravo bolj kot kadarkoli prej, preživela svoj rojstni dan s skokom v morje, ki ni imelo nič več kot 8 °C, kampirala v danskih shelterjih, nepričakovano videla tjulne, kako lenarijo, prvič v življenju pekla potico (ja, na Danskem), bila na večdnevnih obiskih pri danskih družinah, prisostvovala v njihovem življenju in se učila njihove kulture.
Prakso naj bi izvajala tri mesece, do konca maja. Kaj, če ne bo prevoza nazaj v Slovenijo? Bom pa še malo ostala in črpala znanje, kulturo in se izpolnjevala.

Upam, da ste oz. boste tudi vi v tem viharju našli pozitivne stvari.
Sončne pozdrave.

Elena

Vedno navdušujoči sončni zahodi.

Poletje 2020: Letni kino in zbiranje žigov po hribih

»Ne bomo jokali in čakali na drugi val koronavirusne bolezni,« smo dejali v študentskem svetu UP PEF in v ekipi PEF v formi, ki nadaljuje lanjski prijekt »Od PEF-a do Triglava.«
Previdno, s spoštovanjem in upoštevanjem priporočil NIJZ-a smo sredi junija organizirali letni kino, kjer smo premierno predstavili dokumentarni film »Vedrina vedno zmaga,« fantovskega pevskega zbora UP PEF. Pripravili smo tudi najboljše filmčke, ki so prispeli na natečaj Kulinarični presežki študentske kuhinje ter dokumentarni film o Vladu Kreslinu. Ob tem smo predstavili malo morje spremljevalnih dogodkov in napovedi, med katerimi je tudi poletna akcija ljubiteljev gora.
Liza Šrklep in Teja Perčič sta pripravili kartonček za zbiranje žigov, ki naj služi kot motivacija za obiskovanje hribov in gora po naši lepi deželi. Zbiranje bomo zaključili sredi oktobra, ko bomo podelili bronaste, srebrne in zlate medalje. Kartonček vam pošljemo po pošti, če bi ga radi dobili pišite na skrlep.liza@gmail.com ali percic1teja@gmail.com.

Moja dogodivščina Erasmus+ izmenjave se je zgodila na Finskem letos spomladi. Tam sem v enem izmed devetih mladinskih centrov, ravno dobro uvedel v delo, ki naj bi ga opravljal, vendar se je zaradi pojava novega koronavirusa predčasno prekinilo.

Če bi iskal primerjavo s finskimi mladinskimi centri, bi jo najlažje našel s slovenskimi centri šolskih in obšolskih dejavnosti. Šolska poslopja se namreč nahajajo nekje v naravi, kjer pedagogi izvajajo najrazličnejše dejavnosti s šolsko mladino. Pomembna razlika je ta, da so finski mladinski centri zasnovani tudi za družine in za mlade do 28. leta, katerih vedenje je oziroma postaja rizično. Kot zanimivost naj povem, da družinske kampe financira finska pivovarna, ki se zaveda svoje odgovornosti in del dobička prostovoljno nameni izvajalcem tovrstnih dejavnosti. Prav tako lahko mladinski center obiščejo tudi ostali turisti s svojimi vodiči. Tako si center olajša financiranje.

Naj naštejem še nekaj dejavnosti in orišem delo, ki naj bi ga opravljal: športno plezanje, krpljanje, priprava jedi na odprtem ognju, gozdna pedagogika, treningi parkourja, reševanje problemskih situacij, razne socialne igre, izdelava plastičnih raket na vodni pogon – ja, to je tisto, ob čemer otroci neizmerno uživajo, starši pa so pri temperaturah pod ledišičem mokri od pogonskega curka – in še približno 30 drugih različnih aktivnosti.

Na Finsko sem prispel 1. marca, ko je bila povprečna temperatura okoli –5 °C, dan pa že ravno prav dolg, da ni bil ne prekratek ne predolg. Trajal je od šestih zjutraj do šestih zvečer. Skratka, bilo je popolno za Gorenjca, ki je zaradi globalnega segrevanja že skoraj pozabil, kaj sta prava mraz in sneg. Tega je bilo tam gori res na pretek.

Ampak vsaka zgodba se pač enkrat zaključi. Tako se je tudi za Fince pričelo najprej s cinizmom, nato pa vedno bolj zaskrbljeno spremljanje televizijskih in radijskih poročil o novem koronavirusu. Domino efekt zapiranja celotnega javnega življenja je segel tudi do Finske, celo do Metsakartana, ki je od prvega večjega mesta oddaljen približno 25 kilometrov. To mestece ima telovadnico, pošto, eno picerijo, dva bara, trgovino in dom za ostarele. Najprej sem še razmišljal o tem, da bi tam ostal. Ponudili so mi, da bi v tem času, ko je bil Metsakartano zaprt, tam opravljal lažja vzdrževalna dela. Ideja o gledanju skozi okno, ki ima pogled na čudovito zamrznjeno jezero, z dobro knjigo v naročju in zvokom prasketajočega se brezovega lesa v kaminu se mi je na prvo žogo zdela naravnost fantastična.

Nato pa mi je italijansko govoreča prostovoljka, ki je prav tako bila na enoletni izmenjavi, povedala, da se je zaradi osame začela nekam nenavadno, nevarno pogovarjati sama s sabo in si celo naredila Tinder profil ter dobila tukaj (sicer 80 kilometrov stran) živečega partnerja. Ker nisem hotel postati kot Tom Hanks na osamljenem otoku, ki se je pričel pogovarjati z odbojkarsko žogo, sem se raje odločil, da kupim karto in se nekako vrnem nazaj v Slovenijo. En teden ali dva bi bilo takšno življenje že čudovito, več mesecev pač malo manj.

Ko sem se odločil za vrnitev, je bilo letališče v Sloveniji že tri dni zaprto, zato sem letel iz Helsinkov preko Pariza v Zagreb. V Helsinkih sem si hitro pridobil zaveznike, enega Madžara, Avstrijko in Portugalko. Dogovorili smo se, da eden drugega zbudimo, da ne bi kdo zaspal na svoj let, in da si vzajemno pazimo prtljago. Z Madžarom sva si tudi temeljito razkuževala roke. Zanimivo je, da po nekaj serijah razkuževanja Gorenjec Janez hitro zna madžarsko in madžar Slovensko.

Čeprav se je moja Erasmus izmenjava končala dokaj hitro, sem vesel, da sem se je udeležil. Pridobil sem nekaj novih izkušenj, predvsem pa predstavo o tem, kaj vse je mogoče početi in na kakšne različne možne načine je mogoče poučevati naravoslovne vsebine. Morda bo katerega od naštetih mogoče preizkusiti tudi v Sloveniji.

Janez Alič, študent študijskega programa Socialna pedagogika

Kamišibaj v Škofji Loki

5. junija so študentje 3. letnika vis. strok. štud. prog. Predšolska vzgoja v Škofji Loki predstavili svoje kamišibajske predstave, ki so nastale v času samoizolazije.

Samoizolacija veča domišljijo

MOJA SOBA JE ZDAJ POSTALA ŠE BOLJ MOJA

Virus, ki je prišel v našo preljubo deželo in prizadel cel naš planet, je prinesel ogromno sprememb. In naša življenja definitivno ne bodo enaka, kot so bila prej. Ne samo zaradi omejitev, ki jih imamo že sedaj, temveč zaradi mišljenja ljudi.

Sedaj, ko sem doma, imam ogromno časa za pisanje, razmišljanje, poglabljanja vase, v svoje misli, občutke. Ni lahko kar čez noč sprejeti sprememb. Ni lahko omejiti stikov z ljudmi, ki so ti blizu, ni lahko ostati doma in ne iti v službo, ki jo z veseljem opravljaš. Ni lahko spremljati vsakodnevnih novic, ni lahko gledati smrti, ki jih prinaša virus. A tega se ne da spremeniti, tukaj smo in s tem moramo živeti. Včasih sem se vsaj enkrat na teden dobila z mojima prijateljicama na kavi, a sedaj to ni možno. Vsaka je v svoji občini, vsaka pije kavo z drugimi ljudmi, slišimo se preko telefona in socialnih omrežij. Moja soba je sedaj postala še bolj moja. Sicer lahko grem ven in zaužijem svež zrak, a ne morem na izlete in ne morem se videti z drugimi družinskimi člani, ker ne živimo v isti občini. Ne morem oditi v službo med otroke, med smeh in veselje, med pogovore s sodelavci. Z njimi se sicer lahko slišim preko telefona, a to ni pravi stik – ne vidimo se iz oči v oči. Rada preživljam svoj čas s starima staršema in kužkom, a vse to bi rada delila tudi z drugimi. Upam, da bo prišel ta dan, ko bom lahko videla vse te ljudi, ki jih sedaj ne morem. Kmalu bom imela svoj rojstni dan, a ga letos ne bom praznovala tako kot vsako leto. Po eni strani mi je dolgčas in čutim osamljenost, po drugi strani pa imam tišino, svoj prostor in čas za ustvarjanje. A pogrešam čas, ko sem se usedla v avto in se odpeljala v drug kraj, kjer sem videla svoje prijatelje, jih objela in se z njimi nasmejala do solz. Tega časa, ki ga sedaj preživljamo na tak način, nam ne bo vrnil nihče. Po drugi strani pa, ko gledam skozi okno svoje sobe, vidim naravo v vsej svoji lepoti. Ona se sedaj lahko odpočije od množic turistov, od vsega hrupa, plinov, smeti. Ona lahko sedaj zadiha s polnimi pljuči, lahko zaživi. Lahko si odpočije in okrepi svoje moči. Sedaj ne moremo kar tako v trgovine, a iz tega se lahko naučimo, da brezglavo nakupovanje ni bilo okej. Danes gremo v trgovine le po nujne stvari – ne potrebujemo novih modnih trendov, ne potrebujemo novih čevljev. Sedaj lahko tisti, ki so se pritoževali, da nič ne prihranijo, začnejo varčevati, ali pa denar porabljati za res nujne stvari. Starši, ki so se do sedaj pritoževali čez delo vzgojiteljev in učiteljev, imajo sedaj možnost, da se sami preizkusijo v tej vlogi. Mogoče bodo kasneje delo teh ljudi bolj spoštovali. Kolikokrat smo se ljudje pritoževali čez delo zdravstvenih delavcev, sedaj pa smo jim lahko hvaležni, da jih imamo. Včasih ljudje nismo na prvo mesto postavljali svojega zdravja – kaj pa danes?

»Nismo sami, vsi smo v tem. Skupaj premagali bomo vsako oviro.«

Vse se spreminja. Mogoče smo to potrebovali – eno močno preizkušnjo. Za vse nas. Jo bomo zmogli premagati? Ali bo prepozno? Se bomo znali pravilno odločati? Bomo znali stopiti skupaj, ko bo to potrebno? Vsa ta vprašanja mi sedaj rojijo po zmedeni glavi. A nekaj vem – nismo sami.

»Nismo sami, vsi smo v tem. Skupaj premagali bomo vsako oviro, saj smo narod, ki se je včasih močno boril za svojo domovino.«

Tina Lasnik

Nihče ni vedel, niti slutil,
kam ga pot bo odpeljala,
kako se v starem Ptuju bo počutil,
kaj prihodnost mu bo dala.

Iz različnih koncev naše smo dežele
prišli v ta skrivnostni kraj,
v upanju, da imeli dobre učne bi modele
in da lahko rekli bi – to naš je raj.

Zaskrbljeni in prestrašenih oči
po prostoru smo iskali,
kaj dalo nam bo moči,
da vse to mi bomo prestali.

Vsak po svoje smo živeli,
vendar hitro smo spoznali,
da bi radi znanja več imeli,
zato drug drugemu učitelji postali.

Skrb, ljubezen in pogum,
to zavidajo nam mnogi,
vedno vodi nas razum –
to zmorejo samo socialni pedagogi.

Nina Gajšek
(Pesem podarjam študentom Socialne pedagogike Ptuj)

PESEM

Virus je med nami, sedaj z nami živi,
diha isti zrak in se na vse pretege bori.
Pokazati moramo moč,
nanj spustiti vso sončno energijo,
premagati moramo to ogromno oviro.
Vsi bi radi šli v svet
svoje prijatelje in družino objet.
A če se bomo predali,
bomo na isti liniji ostali.
Cel svet se bori, nismo v tej krizi samo mi.
Skupaj bomo zmogli, šli bomo naprej,
postali bomo močnejši, in svet bo definitivno še lepši.

Tina Lasnik

MOJA STRAN

Gledajući i slušajući sve ove prezasićene informacije o trenutnoj situaciji kod nas i u svijetu, ne mogu a da ne pomislim na to - kako nešto moramo dobiti od toga, neku pouku moramo izvući. Možda je zaista došao trenutak da shvatimo da smo svi zapravo dio jedne velike skupine, da svi zajedno činimo *zajedništvo*. Možda je ovo pravi trenutak da pokažemo što zapravo znači *dobrota*, *solidarnost*, da pokažemo da nam je zapravo stalo do drugih, da možemo *pomoći* drugom ljudskom biću bez da tražimo nešto zauzvrat, da shvatimo što znači riječ - *empatija* i da je ona, negdje u dubini duše, prisutna u svima nama. Možda je sada trenutak da shvatimo da su riječi *potpore* puno snažnije od osuđivanja drugih samo zato što su drugačiji od nas. Možda je to trenutak kada biramo: *razumjeti* drugog i uvažiti ga zbog onog što on zaista je - nad diskriminacijom. Možda je trenutak kada ćemo napokon shvatiti *snagu* i posljedicu iste te snage koju imamo djelujući zajedno. Možda je došlo vrijeme da osvijestimo naše realne *sposobnosti*, naše *mogućnosti* te da iste iskoristimo s maksimalnom *kreativnošću*. Možda je vrijeme da shvatimo da ne postoje nikakva ograničenja te da smo dovoljno *hrabri* za nove prilike, one o kojima smo nekada samo sanjali.

Dragi moji, zaista vjerujem da imate puno za pokloniti svijetu. Uzmite si vremena i razmislite o tome. Šaljem Vam ljubav i pozitivne misli. Život je lijep. *Volimo se i poštujmo, bez obzira na to što jesmo, jer smo na kraju dana svi jednaka živa bića pod istim nebom.*

Tamara Viktoria Matković

KAOTIČNIK

Zdaj imaš čas…

… gledati valove in početi samo to.
Se odlepljati in prilepljati na svojo ranljivost,
v iskanju nečesa, za kar mogoče prej
niti nisi vedel, da ti manjka.

… vzljubiti tišino in svoje vprašaje,
brati, ustvarjati in plesati,
samega sebe naučiti objet.

… si dati verjet,
da si čisto zares vreden živet.

Zdaj imaš čas.

Sara Mravlja Stegenšek

»aktualna« priredba Hotela Modro nebo

OSTANI DOMA

Dobrodošli v hotelu Ostani doma, tu kraljuje karantena in ni konec sveta.
V vetru je čutiti vonj razkužil, nam pa zmanjkalo bo kvasa, je pa wc papir.
Saj ni važno, če ni svobode, le da sam sem doma ob kozarcu vode.

Najlepše je zaspati na terasi, ko v tebe strmi več parov oči.
Najlepše je na na na na terasi, ko je konec sveta, v hotelu Ostani doma.

In gremo... Dobrodošli, dobrodošli.
In gremo... Dobrodošli v hotelu Ostani doma.

Dobrodošli v hotelu Ostani doma, kjer vsi smo na Zoomu, pozdravi pogumu.
Profesorji predavajo nam v živo, hit večera pa je prakse, prakse poročilo.
Saj ni važno, če ni svobode, le da sam sem doma ob kozarcu vode.

Najlepše je zaspati na terasi, ko v tebe strmi več parov oči.
Najlepše je na na na na terasi, ko je konec sveta, v hotelu Ostani doma.

Din di din di Zoom zvoni, vsi so tu, le tebe ni,
Zjutraj budilko si prespal, saj predolgo si Simse igral.
In povem ti enkrat ali pa raje še dvakrat,
din di din di Zoom zvoni, ostani sam doma tudi ti.

Saj ni važno, če ni svobode, le da sam sem doma ob kozarcu vode.

Najlepše je zaspati na terasi, ko v tebe strmi več parov oči.
Najlepše je na na na na terasi, ko je konec sveta, v hotelu Ostani doma.

Najlepše je zaspati na terasi, ko v tebe strmi več parov oči.
Najlepše je na na na na terasi, ko je konec sveta, v hotelu Ostani doma.

Dobrodošli zato v hotelu Ostani doma.
Dobrodošli zato v hotelu Ostani doma.
Na na na terasi, dobrodošli zato v hotelu Ostani doma.

Andreja Šmitek

Vsi potrebujemo razvedrilo

Ja, vsi ga potrebujemo v tem zgodovinskem času.

Križanka je nastajala med tem, ko mi je mami težila, naj pometem po kuhinji. Pač, ne bom pometal po kuhinji! Če bi se sam tega spomnil, z veseljem pometem celo našo veliko hišo. Tudi na podstrešje grem! Ampak, če mi ona to ukaže tega ne bom naredil, ker dobim odpor. To je pojav, ki si ga ne znam razložiti.

Znam pa vsebinsko bogato križanko narediti, ki se navezuje na obštudijsko dejavnost in na poznavanje fakultete. :)

Obilo obujanjev spominov vam želim.

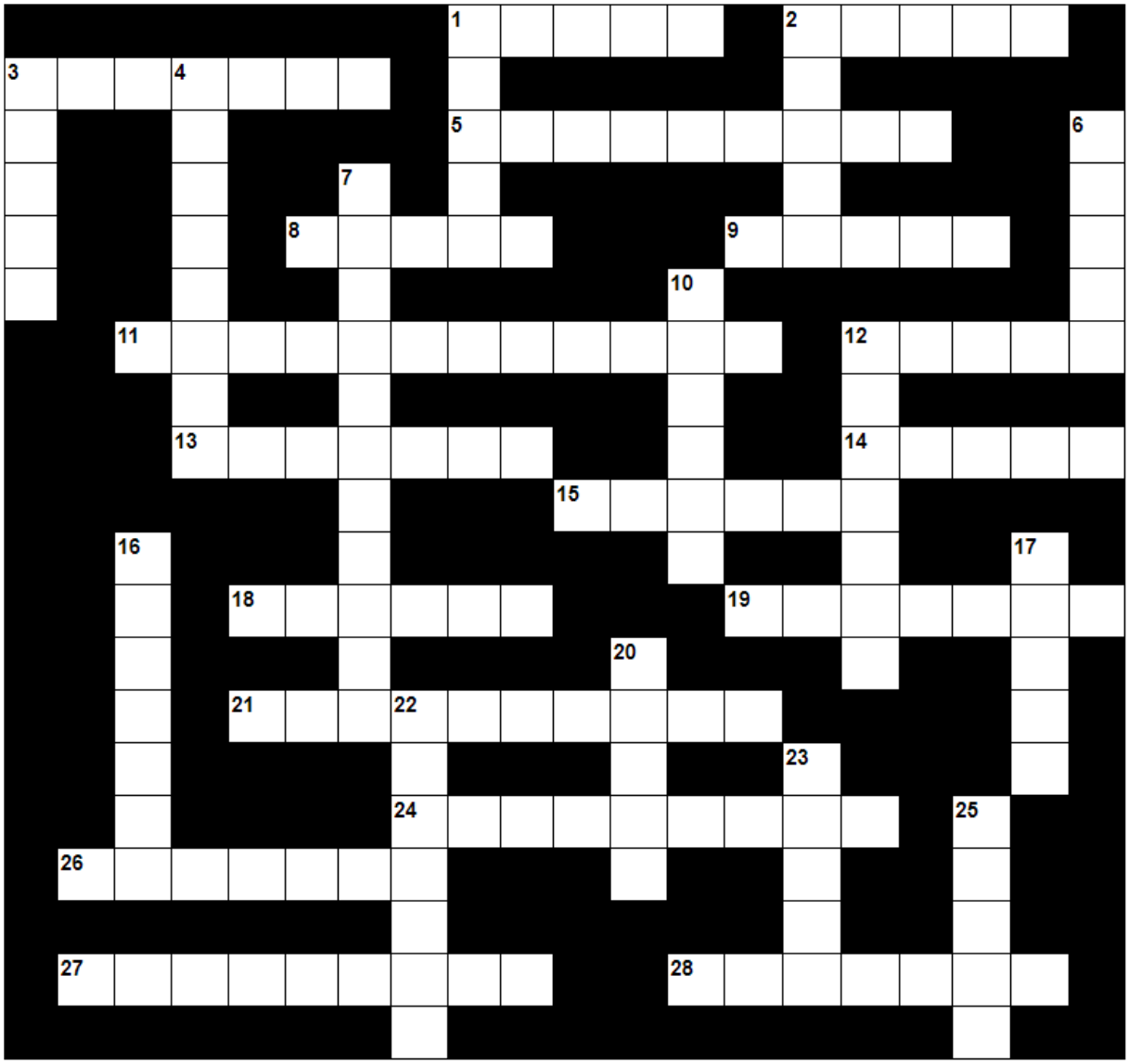

Vodoravno

1 Najbližji trg Pedagoške fakultete
2 Krajšava za Univerzo na Primorskem, Pedagoško fakulteto
3 Čudovita naprava v atriju fakultete
5 Tekočina, ki je bila v času korone v vsaki predavalnici
8 Naslov zmagovalne pesmi na PEF talentih
9 Najvišja ocena na fakulteti
11 Priimek zborovodkinje dekliškega zbora UP PEF (Andreja)
12 Bivši priimek strokovne sodelavke fakultete Andreje
13 Pisarna v pritličju fakultete, kjer rešujejo študentske težave
14 Ameriška filmska nagrada, od PEF-a do ____
15 Priimek profesorice naravoslovja Janje
18 Občina, v kateri je PEF Teater urejal vaški park in snemal film poleti 2020
19 Gora, ki so jo študentje in zaposlni z UP PEF osvojili septembra 2019
21 Ulica, na kateri domuje UP PEF
24 Ime teatra, ki tretje sezono deluje na fakulteti
26 Priimek profesorja, ki javno in glasno repa (dr. Igor)
27 Država, kjer domuje večina študentov UP PEF
28 Hrib, očak Istre

Navpično

1 Predavalnica UP FHŠ, ki jo UP PEF s pridom uporablja
2 Mesto v Srbiji, kjer se nahaja fakulteta, s katero UP PEF pogosto sodeluje
3 To slovensko mesto ima v grbu sonce
4 Inštrumentalni sestav naše fakultete
6 Priimek dekanje UP PEF (dr. Mara)
7 Ime časopisa, ki ga prebirate
10 Priimek profesorja Dejana
12 Gora nad Kranjem, ki smo jo osvojili v projektu Od PEF-a do Triglava
16 Priimek profesorja, ki vodi orkester
17 1313 metrov visoka gora, ki smo jo študentje in zaposleni z UP PEF osvojili leta 2019
20 Priimek nove urednice Novega peferona (Krista)
22 Priimek profesorice, ki vodi fantovski pevski zbor UP PEF
23 Žival, ki domuje na UP PEF
25 V srednji šoli imajo test, na fakulteti pa ...

Pripravil: Lovrenc Habe

Terapevtske zgodbe

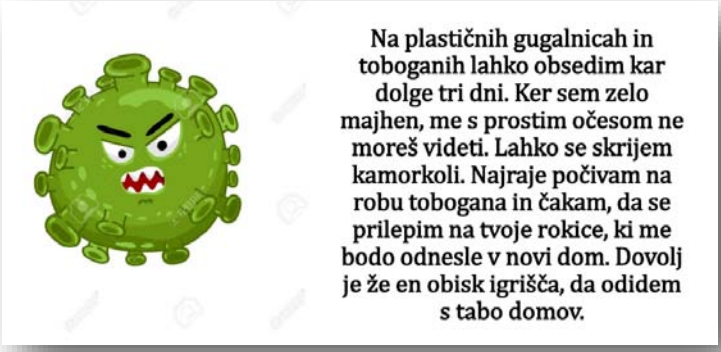

Naša identiteta je narativna. Sestavljena iz mnogih zgodb, ki jih pripovedujemo sami ali jih slišimo od drugih. Vsaka zgodba, ki jo posameznik sliši, bere, pove ali zaigra, prispeva k oblikovanju njegove osebnosti in samopodobe. V pripovedi posameznik lahko vidi sebe ali druge.

Umetnost pripovedovanja je neposredno odvisna od mišljenja in izkušanja, skozi katerega ljudje analizirajo svoj obstoj. In ta umetnost ne pride kar sama od sebe. Potrebno jo je pridobiti, se je naučiti že v zgodnjem otroštvu.

Raziskave kažejo, da je otrok jezikovno bolj ustvarjalen kot odrasla oseba tudi na področju jezika in zato bolj odprt za metaforiko jezika, ki si jo razlaga in razume na sebi lasten način. Odraslega v ustvarjalnosti omejujejo številna družbena, kulturna in jezikovna znanja in prepričanja, otrokov spoznavni svet pa je tega razbremenjen. Otrok razume veliko več, kot lahko izrazi in ravno to je njegovo vodilo v svet ustvarjalnosti, kajti kot socialno bitje, katerega osnovno orodje je govor, bo skušal sporočati o stvareh, za katere nima natančno usvojenega besedišča, tako da bo skušal iskati ustvarjalno pot za izražanje lastnih misli, vedenj in spoznanj. Pot jezikovne ustvarjalnosti je zelo zanimiva, saj ima vselej opraviti s takim ali drugačnim izražanjem pomenov.

Terapevtske zgodbe temeljijo na metaforah. Naslovnika ne želijo prepričevati, temveč ga informirajo, zabavajo, seznanjajo s čim, seveda pa je njihova vloga vplivanjska. Kot meni S. Starc (2015), se med besedilom in naslovnikom ob branju vzpostavi posebna situacija, v kateri lahko pride do interakcije le, če tvorec/avtor besedila s svojo namernostjo izzove naslovnika, ta pa mora biti dovolj občutljivo izzvan. Izrazna sredstva, ki jih avtor uporablja, morajo biti taka, da so za naslovnika sprejemljiva in za otroka v predšolskem obdobju je to lahko tudi domišljijsko besedilo.

Otrok lahko zgodbo doživlja s spoznavnega, katarzičnega ali pa vedenjskega vidika. Skozi zgodbo lahko doživlja lastna čustva, poglobi lastno življenjsko izkušnjo se z zgodbo identificira, lahko pa zgodba v otroku vzbudi empatijo, tako da zazna drugega/bližnjega/nepoznanega v nekem svetu in kulturi.

Roni se je tako močno odrinil, da je odfrčal gor in gor in gor … Vse dokler ga Medo ni več videl.

Gledal je v nebo in na nebu je zasvetila zvezdica. Medo je skočil in kar zavriskal od veselja. Roni je bil doma. Od veselja je kar kihnil in se zakotalil s strehe brloga.

Doma je spil velik kozarec toplega časa, se zavil v oddejo. Se skotalil v posteljo in odsmrčal do naslednjega dne. Ko se je prebudil, je bil Medo povsem zdrav. Tudi drugi medvedje so ozdraveli.

Spontanost, domišljija in kreativnost niso le temelji igre in zgodb temveč tudi našega življenja. Zgodbe s terapevtskim učinki so stare, kot je staro človeštvo. O uspešni rabi terapevtskih zgodb nekoč in danes poroča otroška in mladinska psihologinja Gerlinde Ortner (2004, 2015), pri čemer izpostavlja pomen nastajanja novih terapevtskih zgod, ki se osredotočajo na premagovanje konkretnih težav, ki se pojavljajo v družbi. Prav to je bilo naše vodilo v času pandemije Covid-19, ko smo študentom ponudili možnost sodelovanja pri pisanju terapevtskih zgodb.

Študentom 4. letnika univerzitetnega študijskega programa Razredni pouk (UP PEF) ter magistrskega študijskega programa Italijanistika in Slovenistika (UP FHŠ) so v okviru predmetov *Razredništvo* in *Vodenje razreda* ponudili možnost sodelovanja pri pisanju terapevtskih zgodb, ki bi jih kot bodoči razredniki lahko uporabili pri svojih urah. Pred pisanjem so bili študentje seznanjeni s pomenom in strukturo ustvarjanja tovrstnih zgodb z uporabo metafor. Povabilu se je odzvalo šest študentk. Zgodbe so nastale pod mentorskim vodstvom profesorice dr. Jurke Lepičnik Vodopivec in gostujoče profesorice s Filozofske fakultete v Banja Luki dr. Aleksandre Šindić Radić, ki je terapevtske zgodbe študenti pisala že v času vojne v Bosni. Prejete zgodbe sta analizirali z vidika uporabljenih metafor, z jezikovnega ter slogovnega vidika in z vidika pripovedovanja pa je zgodbe pregledala dr. Barbara Baloh.

In potem zgodba izvablja čustva in vodi v poslušanje ter razmišljanje o različnih realnostih, kulturah, ponuja glas sebi in bližnjemu, ker je to način komunikacije med pripovedovalcem in poslušalcem.

Zgodbe in avtorice:

Katarina Marc: Maček Taj reši velikansko mesto
Tjaša Kelc: Mali medo pomaga
Teja Mlinarić: O kraljici Zemlji in čarovnici Koroni
Vesna Bajc: Zala in Anže, prava Korona junaka
Špela Lipanje: Zgodba o palčkih
Silvija Strle: Zlobni virus na igrišču

Zgodbe so dostopne na : https://www.pef.upr.si/info_tocka/zanimivosti/2020051911150092/Delimo%20terapevtske%20zgodbe%202020/

prof. dr. Jurka Lepičnik Vodopivec (Univerza na Primorskem, Pedagoška fakulteta)

izr. prof. dr. Aleksandra Šindić Radić (Univerza v Banja Luki, Filozofska fakulteta)

doc. dr. Barbara Baloh (Univerza na Primorskem, Pedagoška fakulteta)

Študentski svet UP PEF
Objavil Matija Jenko [?] · 3. april

UP PEF in Študentski svet UP PEF v času karantene za vas organizirata zabavno nagradno igro 😉 Sodeluj tudi ti!

NED., 3. MAJ
Sodeluj v nagradni akciji #studijnadaljavo

Študentski svet UP PEF
Objavil Jurij Kočevar [?] · 17. marec

Spoštovani UP PEFovci,

ŠS UP PEF se brez pardona zaveda resnosti trenutnega položaja, hkrati pa vas poziva, da ob vestnem ter doslednem upoštevanju preventivnih ukrepov ne pozabite na radost in veselje!

Še vedno traja natečaj Kulinarični presežki študentske kuhinje (razpis najdete v komentarju te objave), na katerega se lahko prijavite vse do 30. 3. 2020! ... Prikaži več

UP PEF - Univerza na Primorskem, Pedagoška fakulteta
2. junij ob 08:51

Dr. Barbara Baloh za oddajo Dobro jutro predstavlja terapevtske zgodbe, ki so jih študentje napisali v času epidemije novega koronavirusa.

#uppef #upfhs #vrteckoper #študijnadaljavo #terapevtskezgodbe

Študentski svet UP PEF
Objavil Lovrenc Habe [?] · 4. marec

Alora.
Kdor si je naročil pulover, ga lahko prevzame do 12. ure.
Če vam danes ne uspe, ga lahko prevzamete še v ponedeljek, 2
10. do 12. ure in v torek, 24. marca od 16. do 18. ure.

Korona vpliva tudi na šport in prosti čas. A mi se ne damo! 😉 Ker ne moremo biti fizično skupaj, bomo povezani drugače.

Že naslednji teden vam predstavimo nekaj svežega, nekaj motivacijskega! 😉

Študentski svet UP PEF
Objavil Lovrenc Habe [?] · 28. april

Na naši Pedagoški fakulteti že skoraj 4 leta deluje fantovski pevski zbor. Dogodkov in izkušenj imajo že toliko, da že pripravljajo dokumentarni film! 😀 Oglejte si napovednik, ki ga je pripravil Lovrenc. 😉

UP PEF - Univerza na Primorskem, Pedagoška fakulteta
6. maj

Študentke so pripravile poseben online nastop ‼

Članice Dekliškega pevskega zbora UP PEF so v času epidemije novega koronavirusa ostale ločene, vendar jih je glasba še bolj povezala ❤️. Z zborovodkinjo Andrejo Štucin Cergol so v mesecu aprilu 2020 na dajavo posnele 🎙 pesem Oj, uatrak muj (Patrik Grebio).

👉 Video: www.youtube.com/watch?v=S6u4-ZBroEs

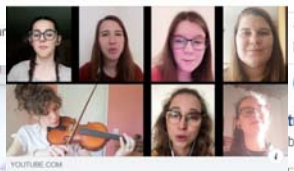

YOUTUBE.COM
DPZ UP PEF: Oj, uatrak muj
Študentke, članice Dekliškega pevskega zbora Pedagoške fakultete.

Študentski svet UP PEF
Objavil Lovrenc Habe [?] · 29. februar

Le peščica najbolj zagrizenih študentov se je danes borila proti ostrem vetru, ki jih je presenetil pod vrhom Vremščice. Vseeno je bilo lepo, be koronavirus tekom pohoda nihče ni izrekel, saj so se dogovorili, da v p izreke govornik časti rundo. 😀 Igro v teh dneh vsem priporočamo. 😉

UP PEF - Univerza na Primorskem, Pedagoška fakulteta
21. maj ob 21:10

Naša neutrudna in vedno ustvarjalna profesorica dr. Aksinja Kermaur pomočjo kamišibaja pripoveduje svojo zgodbo.

YOUTUBE.COM
Aksinja Kermauner - Žiga špaget gre v
Pisateljica Aksinja Kermauner je v sklopu festiv

1.402 Dosežene osebe · 452 Dejavnosti · Promoviraj objavo

Ti in 102 drugi osebi · 9 komentarjev

tudentski svet UP PEF
bjavil Matija Jenko [?] · 28. februar

Fovci,

naprej bo za športno rekreacijo v razširjeni ponudbi in zu dodatnimi vsebinami, kot do zdaj, poskrbela Univerza na Primorskem / University of Primorska. Vse , kar potrebujete za udeležbo na rekreaciji in vanjih, je veljavna študentska izkaznica 😉

TOR., 12. MAJ
ZaVseŽivo: Tehnično oblikovanje zaključnih del
Na lokaciji UP PEF - Univerza na Primorskem, Ped
5

UP PEF - Univerza na Primorskem, Pedagoška fakulteta
8. maj

Zgodbe v elektronski obliki ‼

Pod okriljem Andragoškega centra Slovenije na Kozini deluje Študijski krožek Zgodbarnica, kjer zbirajo, pišejo, pripovedujejo ... zgodbe. Zbrane so v zborniku, ki je objavljen v elektronski obliki. Zbornike vam, študentom, podarjajo v branje in uporabo.

V kolikor bi kogarkoli popnjelo svoje zgodbe deliti, pošljite jih na e-poštni naslov magickarizma@gmail.com ... Prikaži več

KAMRA.SI
Zgodbarnica

KUD SLOGA ČRNI VRH IN
ŠTUDENTSKI SVET PEDAGOŠKE FAKULTETE
UNIVERZE NA PRIMORSKEM VABI NA

Snemanje parodije, komedije in futurističnega filma v enem!

SNEMANJE POL PROFESIONALNEGA FILMA BO OD PETKA, 3. JULIJA ZVEČER DO NEDELJE, 5. JULIJA ZVEČER.
ZA HRANO, PIJAČO IN PRENOČIŠČE BO POSKRBLJENO.

Vabljeni tako igralci, statisti, kot tudi snemalci, montažerji in pisci scenarija. Prijavite se do **20. junija 2020.**

Prijavite se Lovrencu Habetu na lovrenc.habe@gmail.com

UP PEF - Univerza na Primorskem, Pedagoška fakulteta
22. maj ob 10:39

Pokukajte v atelje visokošolske sodelavke dr. Lare Kobal ‼

Vabljeni k ogledu oddaje »Artevisione« na RTV Koper - Capodistria, v kateri je predstavila svoje starejše in novejše slike. 🖼

👉 Prispevek v italijanskem jeziku: https://bit.ly/3cUXQvW .

YOUTUBE.COM
Lara Kobal - Interview at "Artevisione" 18. 5. 2020", TV Koper - Capodistria, Slovenija